

Bruksela, 22 lipca 2020 r.
(OR. en)

9808/20

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2020/0147 (NLE)

FISC 158
ECOFIN 624

WNIOSEK

Od:	Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisał dyrektor Jordi AYET PUIGARNAU)
Data otrzymania:	20 lipca 2020 r.
Do:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Sekretarz Generalny Rady Unii Europejskiej
Nr dok. Kom.:	COM(2020) 328 final
Dotyczy:	Wniosek dotyczący DECYZJI WYKONAWCZEJ RADY zmieniającej decyzję wykonawczą Rady 2013/680/UE upoważniającą Królestwo Danii i Królestwo Szwecji do przedłużenia okresu stosowania szczególnego środka stanowiącego odstępstwo od art. 168, 169, 170 i 171 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2020) 328 final.

Załącznik: COM(2020) 328 final

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 20.7.2020 r.
COM(2020) 328 final

2020/0147 (NLE)

Wniosek

DECYZJA WYKONAWCZA RADY

**zmieniająca decyzję wykonawczą Rady 2013/680/UE upoważniającą Królestwo Danii
i Królestwo Szwecji do przedłużenia okresu stosowania szczególnego środka
stanowiącego odstępstwo od art. 168, 169, 170 i 171 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie
wspólnego systemu podatku od wartości dodanej**

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

Podstawa i cele wniosku

Zgodnie z art. 395 ust. 1 dyrektywy 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (zwanej dalej „dyrektywą VAT”)¹ Rada, stanowiąc jednomyślnie na wniosek Komisji, może upoważnić każde państwo członkowskie do wprowadzenia szczególnych środków stanowiących odstępstwo od przepisów wspomnianej dyrektywy w celu upraszczania procedur poboru VAT lub zapobiegania niektórym formom uchylania się od opodatkowania lub unikania opodatkowania.

Dania i Szwecja zwróciły się z wnioskiem o przedłużenie ich obowiązującego odstępstwa, przyznanego pierwotnie decyzją 2000/91/WE² i przedłużonego decyzjami 2003/65/WE³, 2007/132/WE⁴ i 2013/680/UE⁵. Zgodnie z art. 395 ust. 2 dyrektywy VAT Komisja pismem z dnia 2 kwietnia 2020 r. poinformowała pozostałe państwa członkowskie o wniosku złożonym przez Danię i Szwecję. Pismem z dnia 3 kwietnia 2020 r. Komisja zawiadomiła Danię i Szwecję, że posiada wszystkie informacje, które uznaje za niezbędne w celu rozpatrzenia wniosków.

Kontekst ogólny

Dania i Szwecja wprowadziły wspólnie uproszczone zasady odzyskiwania VAT związanego z opłatami za korzystanie ze stałego połączenia między obu krajami przez cieśninę Öresund. Wprowadzenie tych zasad uznano za konieczne, gdyż stosowanie przepisów ogólnych w zakresie VAT powodowałoby zbyt wiele formalności zarówno dla podatników, jak i dla organów administracji.

Zgodnie z przepisami ogólnymi dotyczącymi VAT, zawartymi w art. 168, 169, 170 i 171 dyrektywy VAT, podatek ten musi być odliczany w państwie członkowskim lub zwracany przez państwo członkowskie, w którym był należny lub został zapłacony. Biorąc pod uwagę, że stałe połączenie przez cieśninę Öresund jest położone częściowo na terytorium Danii,

¹ Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1.

² Decyzja Rady z dnia 24 stycznia 2000 r. upoważniająca Królestwo Danii i Królestwo Szwecji do wprowadzenia środka stanowiącego odstępstwo od art. 17 szóstej dyrektywy Rady (77/338/EWG) w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych (Dz.U. L 28 z 3.2.2000, s. 38).

³ Decyzja Rady z dnia 21 stycznia 2003 r. w sprawie przedłużenia okresu stosowania decyzji 2000/91/WE upoważniającej Królestwo Danii i Królestwo Szwecji do wprowadzenia środka stanowiącego odstępstwo od art. 17 szóstej dyrektywy Rady (77/388/EWG) w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych (Dz.U. L 25 z 30.1.2003, s. 40).

⁴ Decyzja Rady z dnia 30 stycznia 2007 r. w sprawie przedłużenia okresu stosowania decyzji 2000/91/WE upoważniającej Królestwo Danii i Królestwo Szwecji do wprowadzenia środka stanowiącego odstępstwo od art. 17 szóstej dyrektywy Rady (77/388/EWG) w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych (Dz.U. L 57 z 24.2.2007, s. 10).

⁵ Decyzja wykonawcza Rady z dnia 15 listopada 2013 r. upoważniająca Królestwo Danii i Królestwo Szwecji do przedłużenia okresu stosowania szczególnego środka stanowiącego odstępstwo od art. 168, 169, 170 i 171 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 316 z 27.11.2013, s. 39).

a częściowo na terytorium Szwecji, VAT uiszczany w związku z opłatą za korzystanie z połączenia winien podlegać odzyskaniu od każdego z tych państw, zgodnie z proporcjami podziału opłat między terytoria obu krajów, tj. w 50 % od Danii i w 50 % od Szwecji.

W praktyce oznaczałoby to, że podatnicy mający siedzibę w Danii lub Szwecji mogliby odzyskać jedynie 50 % VAT w drodze okresowych deklaracji VAT składanych w państwie członkowskim, w którym mają siedzibę. Zwrot pozostałych 50 % musiałby nastąpić przez drugie państwo członkowskie na podstawie przepisów dyrektywy 2008/9/WE⁶. Ponadto podatnicy mający siedzibę w państwach członkowskich innych niż Dania i Szwecja byłiby zgodnie z dyrektywą 2008/9/WE zmuszeni do odzyskiwania VAT w drodze złożenia dwóch odrębnych wniosków o zwrot – jednego w Danii, a drugiego w Szwecji. Podobnie podatnicy mający siedzibę poza terytorium Unii musieliby, zgodnie z dyrektywą 86/560/EWG⁷, składać wnioski o zwrot zarówno w Danii, jak i w Szwecji.

Odstępstwo obowiązujące w przypadku Danii i Szwecji upraszcza zasady odzyskiwania VAT. W efekcie odstępstwo pozwala na złożenie jednego wniosku o odzyskanie VAT zawartego w opłacie za korzystanie z połączenia. Uprozczone zasady są następujące:

- podatnicy mający siedzibę w Danii lub Szwecji mają prawo do odliczania w ramach swoich krajowych deklaracji VAT pełnej kwoty podlegającego odliczeniu podatku VAT od opłat za korzystanie z połączenia, włącznie z tą częścią, która jest związana z korzystaniem z połączenia na terytorium państwa członkowskiego, w którym nie mają siedziby;
- podatnicy mający siedzibę w państwach innych niż Dania lub Szwecja kierują wnioski o zwrot VAT jedynie do szwedzkich organów podatkowych, przy czym w przypadku podatników mających siedzibę w innych państwach członkowskich odzyskanie podlegającego odliczeniu VAT następuje zgodnie z procedurą określoną w dyrektywie 2008/9/WE, natomiast w przypadku podatników mających siedzibę w państwach trzecich – zgodnie z procedurą określoną w dyrektywie 86/560/EWG.

Dania i Szwecja złożyły wnioski o przedłużenie stosowania tych uproszczonych zasad na kolejny okres.

Dane statystyczne przedstawione przez Szwecję wskazują, że wprowadzone na rzecz podatników odstępstwo okazało się skuteczne i stanowi znaczące uproszczenie w zakresie odzyskiwania VAT uiszczanego w związku z opłatami za korzystanie z połączenia przez cieśninę Öresund. Komisja jest również zdania, że taki rodzaj odliczenia transgranicznego stanowi wzór uproszczenia w zakresie obowiązków przedsiębiorców, który – w perspektywie długoterminowej – mógłby zostać przedłużony w ramach punktu kompleksowej obsługi.

W związku z tym Komisja uważa dalsze przedłużenie za celowe.

Obowiązujące przepisy w dziedzinie, której dotyczy wniosek

⁶ Dyrektywa Rady 2008/9/WE z dnia 12 lutego 2008 r. określająca szczegółowe zasady zwrotu podatku od wartości dodanej, przewidzianego w dyrektywie 2006/112/WE, podatnikom niemającym siedziby w państwie członkowskim zwrotu, lecz mającym siedzibę w innym państwie członkowskim (Dz.U. L 44 z 20.2.2008, s. 23).

⁷ Dyrektywa Rady 86/560/EWG z dnia 17 listopada 1986 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do podatków obrotowych – warunki zwrotu podatku od wartości dodanej podatnikom niemającym siedziby na terytorium Wspólnoty (Dz.U. L 326 z 21.11.1986, s. 40).

Obowiązujące odstępstwo przyznane Danii i Szwecji w dniu 24 stycznia 2000 r., przedłużone w dniu 21 stycznia 2003 r., w dniu 30 stycznia 2007 r. oraz w dniu 13 listopada 2013 r.

Spójność z pozostałymi obszarami polityki i celami Unii

Nie dotyczy.

2. WYNIKI KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI ORAZ OCENY SKUTKÓW

Konsultacje z zainteresowanymi stronami

Nie dotyczy.

Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej

Nie zaistniała potrzeba skorzystania z pomocy ekspertów zewnętrznych.

Ocena skutków

Proponowana decyzja służy uproszczeniu procedury odzyskiwania przez podatników VAT od opłat za korzystanie przez nich ze stałego połączenia między Danią i Szwecją przez cieśninę Öresund i powinna w związku z tym mieć pozytywny wpływ gospodarczy.

W każdym przypadku wpływ ten będzie ograniczony ze względu na wąski zakres odstępstwa.

3. ASPEKTY PRAWNE WNIOSKU

Krótki opis proponowanych działań

Upoważnienie Danii i Szwecji do stosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 168, 169, 170 i 171 dyrektywy VAT w odniesieniu do prawa podatników do odliczenia.

Podstawa prawna

Art. 395 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej.

Zasada pomocniczości

Niniejszy wniosek wchodzi w zakres wyłącznych kompetencji Unii. Zasada pomocniczości nie ma zatem zastosowania.

Zasada proporcjonalności

Wniosek jest zgodny z zasadą proporcjonalności z następujących względów:

Decyzja dotyczy upoważnienia przyznanego dwóm państwom członkowskim w odpowiedzi na ich własny wniosek i nie stanowi żadnego zobowiązania.

Biorąc pod uwagę ograniczony zasięg odstępstwa, środek szczególny jest proporcjonalny do wyznaczonego celu.

Wybór instrumentów

Proponowane instrumenty: inne.

Inne instrumenty byłyby niewłaściwe z następujących względów:

Zgodnie z art. 395 dyrektywy 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej odstępstwo od wspólnych zasad VAT jest możliwe jedynie w drodze upoważnienia przez Radę stanowiącą jednomyślnie na wniosek Komisji. Decyzja wykonawcza Rady jest jedynym właściwym instrumentem, ponieważ może być skierowana do poszczególnych państw członkowskich.

4. WPLYW NA BUDŻET

Wniosek nie ma wpływu finansowego na budżet Unii.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

Klauzula przeglądu/rewizji/wygaśnięcia

Wniosek zawiera klauzulę wygaśnięcia.

Wniosek

DECYZJA WYKONAWCZA RADY

zmieniająca decyzję wykonawczą Rady 2013/680/UE upoważniającą Królestwo Danii i Królestwo Szwecji do przedłużenia okresu stosowania szczególnego środka stanowiącego odstępstwo od art. 168, 169, 170 i 171 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej⁸, w szczególności jej art. 395 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Pismami, które wpłynęły do Komisji w dniu 20 lutego 2020 r., Dania i Szwecja zwróciły się z wnioskiem o upoważnienie do przedłużenia stosowania szczególnego środka stanowiącego odstępstwo od art. 168, 169, 170 i 171 dyrektywy 2006/112/WE, zgodnie z którymi z prawa do odliczenia lub zwrotu podatku od wartości dodanej (VAT) podatnicy muszą korzystać w państwie członkowskim, w którym podatek został zapłacony.
- (2) Zgodnie z art. 395 ust. 2 akapit drugi dyrektywy 2006/112/WE Komisja pismem z dnia 2 kwietnia 2020 r. poinformowała pozostałe państwa członkowskie o wniosku złożonym przez Danię i Szwecję. Pismem z dnia 3 kwietnia 2020 r. Komisja zawiadomiła Danię i Szwecję, że posiada wszystkie informacje, które uznaje za niezbędne w celu rozpatrzenia wniosków.
- (3) Wnioski o odstępstwo dotyczą zasad odzyskiwania VAT uiszczonego w związku z opłatami za korzystanie ze stałego połączenia między Danią i Szwecją przez cieśninę Öresund. Zgodnie z przepisami dotyczącymi VAT w odniesieniu do miejsca świadczenia usług związanych z nieruchomościami część VAT od opłat za korzystanie z tego połączenia przypada na Danię, a część na Szwecję.
- (4) Decyzją Rady 2000/91/WE⁹ w drodze odstępstwa od wymogu, zgodnie z którym z prawa do odliczenia lub zwrotu VAT podatnicy muszą korzystać w państwie

⁸ Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1.

⁹ Decyzja Rady 2000/91/WE z dnia 24 stycznia 2000 r. upoważniająca Królestwo Danii i Królestwo Szwecji do wprowadzenia środka stanowiącego odstępstwo od art. 17 szóstej dyrektywy Rady (77/338/EWG) w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych (Dz.U. L 28 z 3.2.2000, s. 38).

członkowskim, w którym podatek został zapłacony, Dania i Szwecja zostały upoważnione do dnia 31 grudnia 2002 r. do stosowania szczególnego środka umożliwiającego podatnikom odzyskiwanie VAT od organów podatkowych tylko jednego z tych państw. Upoważnienie do stosowania tego szczególnego środka zostało następnie przedłużone decyzją Rady 2003/65/WE¹⁰ do dnia 31 grudnia 2006 r. oraz decyzją Rady 2007/132/WE¹¹ do dnia 31 grudnia 2013 r. Decyzją wykonawczą Rady 2013/680/UE¹² Dania i Szwecja zostały upoważnione do stosowania szczególnego środka stanowiącego odstępstwo od art. 168, 169, 170 i 171 dyrektywy 2006/112/WE od dnia 1 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2020 r.

- (5) Stan prawny i faktyczny uzasadniający odstępstwo nie zmienił się i ma miejsce w dalszym ciągu. Należy zatem upoważnić Danię i Szwecję do dalszego stosowania szczególnego środka przez kolejny ograniczony w czasie okres.
- (6) Odstępstwo nie ma negatywnego wpływu na zasoby własne Unii z tytułu VAT.
- (7) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję wykonawczą 2013/680/UE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W art. 2 decyzji wykonawczej 2013/680/UE datę „31 grudnia 2020 r.” zastępuje się datą „31 grudnia 2027 r.”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Królestwa Danii i Królestwa Szwecji.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*

¹⁰ Decyzja Rady 2003/65/WE z dnia 21 stycznia 2003 r. w sprawie przedłużenia okresu stosowania decyzji 2000/91/WE upoważniającej Królestwo Danii i Królestwo Szwecji do wprowadzenia środka stanowiącego odstępstwo od art. 17 szóstej dyrektywy Rady (77/388/EWG) w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych (Dz.U. L 25 z 30.1.2003, s. 40).

¹¹ Decyzja Rady 2007/132/WE z dnia 30 stycznia 2007 r. w sprawie przedłużenia okresu stosowania decyzji 2000/91/WE upoważniającej Królestwo Danii i Królestwo Szwecji do wprowadzenia środka stanowiącego odstępstwo od art. 17 szóstej dyrektywy Rady (77/388/EWG) w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych (Dz.U. L 57 z 24.2.2007, s. 10).

¹² Decyzja wykonawcza Rady 2013/680/UE z dnia 15 listopada 2013 r. upoważniająca Królestwo Danii i Królestwo Szwecji do przedłużenia okresu stosowania szczególnego środka stanowiącego odstępstwo od art. 168, 169, 170 i 171 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 316 z 27.11.2013, s. 39).